

Slovak international scientific journal

№39, 2020

Slovak international scientific journal

VOL.2

The journal has a certificate of registration at the International Centre in Paris – ISSN 5782-5319.

The frequency of publication – 12 times per year.

Reception of articles in the journal – on the daily basis.

The output of journal is monthly scheduled.

Languages: all articles are published in the language of writing by the author.

The format of the journal is A4, coated paper, matte laminated cover.

Articles published in the journal have the status of international publication.

The Editorial Board of the journal:

Editor in chief – Boleslav Motko, Comenius University in Bratislava, Faculty of Management

The secretary of the journal – Milica Kovacova, The Pan-European University, Faculty of Informatics

- Lucia Janicka – Slovak University of Technology in Bratislava
- Stanislav Čerňák – The Plant Production Research Center Piešťany
- Miroslav Výtisk – Slovak University of Agriculture Nitra
- Dušan Igaz – Slovak University of Agriculture
- Terézia Mészárossová – Matej Bel University
- Peter Masaryk – University of Rzeszów
- Filip Kocisov – Institute of Political Science
- Andrej Bujalski – Technical University of Košice
- Jaroslav Kovac – University of SS. Cyril and Methodius in Trnava
- Paweł Miklo – Technical University Bratislava
- Jozef Molnár – The Slovak University of Technology in Bratislava
- Tomajko Milaslavski – Slovak University of Agriculture
- Natália Jurková – Univerzita Komenského v Bratislave
- Jan Adamczyk – Institute of state and law AS CR
- Boris Belier – Univerzita Komenského v Bratislave
- Stefan Fišan – Comenius University
- Terézia Majercakova – Central European University

1000 copies

Slovak international scientific journal

Partizanska, 1248/2

Bratislava, Slovakia 811 03

email: info@sis-journal.com

site: <http://sis-journal.com>

CONTENT

ECONOMY

Volontyr L., Potapova N.

INFORMATION SUPPORT FOR FORECASTING THE
REGULATORY MONETARY VALUATION OF
AGRICULTURAL LAND IN UKRAINE.....3

Hutsalenko O.

ECOLOGICAL AND ECONOMIC ASPECTS OF ORGANIC
BEEKEEPING PRODUCTION 10

Tomashuk I.

STATE REGULATION AS A TOOL FOR INCREASING THE
COMPETITIVENESS OF RURAL AREAS OF UKRAINE...23

Chudak L.

COMPLIANCE CONTROL IN CORPORATE
MANAGEMENT.....43

Shevchuk O.

FINANCIAL STABILITY OF THE ENTERPRISE. FORECAST
AND ADEQUACY OF THE MATHEMATICAL MODEL...52

Ruzakova O.

CONSISTENCY OF EXPERT OPINIONS DETERMINATION
IN FINANCIAL ANALYSIS WITH USE SPECTRAL
APPROACH.....60

POLITICAL SCIENCES

Bader A.

DETERMINATION AND CLASSIFICATION OF WAR AND
MILITARY CONFLICT AS A TYPES OF ARMED
VIOLENCE 70

POLITICAL SCIENCES

ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЯ ВІЙНИ ТА ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ ЯК ВИДІВ ЗБРОЙНОГО НАСИЛЛЯ

Бадер А.В.

кандидат історичних наук, доцент, директор навчально-наукового інституту історії, міжнародних відносин і соціально-політичних наук ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ

DETERMINATION AND CLASSIFICATION OF WAR AND MILITARY CONFLICT AS A TYPES OF ARMED VIOLENCE

Bader A.

Candidate of History Science, Docent, Director of the Educational-Scientific Institute of History, International Relations and Socio-Political Sciences, GI "Luhansk Taras Shevchenko National University", Starobelsk

Анотація

У статті аналізуються погляди науковців щодо визначення та класифікації війни та військових конфліктів, як видів зовнішнього збройного насилля. Розглянувши основні концепції щодо війни та військового конфлікту автор констатує відсутність сталої системи класифікації та визначення цих феноменів. Матеріали представлені у статті підтверджують, що війна і військовий конфлікт є дуже подібними явищами та мають схожі ключові характеристики, а відрізняються, в першу чергу, масштабами, інтенсивністю, територією ведення бойових дій та обсягом залучення збройних сил.

Abstract

The article analyzes the views of scientists on the definition and classification of war and military conflicts as types of external armed violence. Having examined the basic concepts of war and military conflict, the author notes the absence of a stable system of classification and definition of these phenomena. The material presented in the article confirms that war and military conflict are very similar phenomena and have similar key characteristics, and they differ in the scale, intensity, territory of warfare and the volume of engagement of the armed forces.

Ключові слова: військовий конфлікт, війна, збройне насилля, класифікація, визначення поняття.

Keywords: military conflict, war, armed violence, classification, definition of concept.

Однією з найактуальніших проблем сучасного міжнародного співтовариства залишається створення ефективної моделі глобального запобігання війні та військовим конфліктам, що визнані однією з найбільших загроз людства. Важливість указанного завдання відчуває й Україна, що з 2014 р. зіштовхнулася з наймасштабнішим у своїй історії викликом – військовим конфліктом на Сході держави. Попри зусилля влади та міжнародного співтовариства, збройні зіткнення вздовж лінії розмежування тривають і сьогодні. Розробка ефективно діючих механізмів запобігання війні та військовим конфліктам, серед іншого, передбачає детальне вивчення основних трактувань їх природи, що склалися у сучасній політологічній науці. Саме реалізації цього завдання і присвячена подана стаття.

Здійснити зазначену мету, на наш погляд, можливо лише паралельно із визначенням дефініції такого дотичного феномену як «збройний конфлікт». Очевидно, що всі три вказані явища є частиною більш широкого феномену «соціального конфлікту». У науковій літературі під конфліктом розуміють найвищу стадію загострення суперечностей між певними суб'єктами (індивідуальними або колективними), що розв'язуються силовими методами. Відповідно, змістом цього поняття є суб'єкти, протиріччя між ними та силові засоби їх вирішення [1, с. 328; 12, с. 52–53].

За допомогою аналізу ключових компонентів із більш широкого явища «соціальний конфлікт» можна виокремити менше за об'ємом поняття «збройний конфлікт». Отже, збройний конфлікт – це протиставлення між соціальними суб'єктами, що характеризується застосуванням зброї з метою вирішення наявних протиріч між ними.

Цілком зрозуміло, що війна та військовий конфлікт характеризуються наявністю значно більшої кількості сутнісних ознак, ніж лише застосування зброї. Виходячи із зазначеного можна зробити висновки, що вказані феномени є видами такого об'ємного поняття як «збройний конфлікт». Стосовно війни, то до її змістовних характеристик В. Махонін відносить: «наявність суб'єктів військово-політичних відносин; протиріччя у відносинах між цими суб'єктами; застосування збройного насильства як головного засобу вирішення загострення протиріч; здійснення протиставлення в широких масштабах з максимально можливим використанням збройних сил; наявність особливого стану суспільства загалом, що характеризується, в тому числі, напрямком усіх ресурсів на забезпечення військових дій з метою досягнення перемоги» [10, с. 146].

На думку вказаного автора суб'єктами військово-політичних відносин слід уважати: «держави з їх збройними силами, а також опозиційні органі-

зації, руху, угруповання, що мають у своєму розпорядженні збройні формування і висувають політичні вимоги» [10, с. 146].

В. Махонін уважає, що дві останні із наведених вище характеристик війни є ключовими та тими, що виокремлюють її з більш широких понять соціального та збройного конфлікту [10, с. 146]. Подібної точки зору дотримуються Е. Тужба [16, с. 190] та С. Чекінов і С. Богданов [17, с. 35]. Зокрема, останні у спільній роботі зазначають, що: «Критерієм наявності або відсутності війни є місце і роль військових та невійськових засобів у політичному протиборстві. Якщо збройна боротьба або інші дії збройних сил є головними засобами досягнення політичних цілей, а всі інші невійськові засоби насильства працюють на забезпечення найбільшого ефекту застосування збройних сил, то це не що інше, як війна. Виходячи з цього, не є війною політичне протиборство, в якому ставка робиться на невійськові засоби насильства, а війська лише впливають у силу своєї наявності...» [17, с. 36].

На наш погляд, слід підкреслити, що війна тягне за собою і особливий правовий режим. По-перше, акт оголошення війни, або, в залежності від національного законодавства, введення військового стану чи особливого порядку державного управління, тягне за собою обмеження основних прав і свобод людини і громадянина [9]. По-друге, вказана ситуація передбачає розрив дипломатичних, консульських та, відповідно, політичних, економічних й культурних відносин, а також припинення дії міжнародних договорів між державами-суб'єктами війни [11, с. 225].

Масштабність збройного міжнародного протистояння також є ключовою характеристикою війни [16, с. 189]. Так, виходячи із Упсальської програми даних про конфлікти, війною є збройний конфлікт, що ведеться збройними силами двох сторін (як мінімум, одна з яких є урядом будь-якої держави) за встановлення контролю над урядом та/або територією, в ході якої в бойових діях протягом календарного року гине не менше 1000 осіб [7, с. 221].

На основі зазначених вище ключових сутнісних характеристик війни В. Махонін пропонує наступне визначення аналізованого феномену: «Війна – це спосіб розв'язання суперечностей між суб'єктами військово-політичних відносин засобами збройного насильства, використовуваними в широких масштабах» [10, с. 126].

На наш погляд, термін «війна» слід розширити, додавши до нього важливі характеристики, що зустрічаються у інших авторів. Зокрема, обов'язково необхідно враховувати, що війна професіоналізує збройну боротьбу. «Нарешті, війна – це відкрита форма насильства, в якій за допомогою зброї дозволено підкорення та вбивство одних людей іншими. Тобто війна виступає формою легітимізації насильства. Вона здійснюється планово, навмисно, цілеспрямовано, з використанням як зброї нападу, так і засобів захисту. Важливим є також той факт, що війна є формою колективної діяльності. Індивідуальні вольові збройні дії є еле-

нтом війни лише тоді, коли відбуваються як частина дій армії, народу, етносу» – пише Є. Карпова [8, с. 35].

Варто також указати на характеристики використані Н. Розовим у межах запропонованого ним терміну «війна». Дослідник, як і зазначені вище автори, звертає увагу на масштабний й організований характер аналізованого явища, підкреслює, що у війні задіяні групи спеціально підготовлених людей. Окрім того, Н. Розов укотре акцентує, що війна – це політичний феномен, вона має саме політичні мотиви та мету. Невід'ємною ознакою війни є, на думку дослідника, і наявність насильницької, збройної взаємодії між протиборчими сторонами [13, с. 75–120]. На останню характеристику, ще на початку ХХ ст. звертає увагу О. Свечін: «... як би різноманітно не складалася війна, скільки б до неї не приплутувалося сторонніх елементів, бій завжди включається в поняття війни, так як він є обов'язковим пунктом, від якого виходить поняття війни» [14, с. 46].

Наведемо також визначення, запропоноване у колективній роботі Дж. Сінгером та М. Смоллом, що має кількісну характеристику, подібну до тієї, що застосовується в межах Упсальської програми даних про конфлікти. Отже, під війною вказані автори розуміють: «будь-яке тривале зіткнення між військовими силами двох або кількох урядів (міждержавна війна), або між регулярною армією та будь-якої іншої озброєною групою (внутрішньодержавна), в якому кількість жертв серед збройних сил перевищує одну тисячу осіб на всьому протязі зіткнення» [19, с. 2].

На наш погляд, цікавим є проаналізувати дефініцію «війна» у довідкових та енциклопедичних виданнях, особливо військового спрямування. Так, у Військовій Енциклопедії І. Ситіна 1912 р. війна визначається як: «... найбільш потужний примусовий засіб, за допомогою якого держава досягає своїх політичних цілей [3, с. 11]. Зрозуміло, що в Радянській Військовій Енциклопедії 1976 р. визначення аналізованого феномену подавалось, виходячи із засад марксистсько-ленінської ідеології. У другому томі вказаного видання зазначається: «Війна, суспільно-політичне явище, продовження політики насильницькими засобами. ... Для досягнення політичних цілей у війні використовуються збройні сили як головний і вирішальний засіб, а також економічні, дипломатичні, ідеологічні та інші засоби боротьби» [15, с. 305].

У Військовій Енциклопедії випущеній в Росії в 1994 р. аналізованому явищу дана наступна дефініція: «Війна – соціально-політичне явище, що представляє собою одну з форм вирішення соціально-політичних, економічних, ідеологічних, а також національних, релігійних, територіальних та інших протиріч між державами, народами, націями, класами, і соціальними групами засобами насильства військового» [4, с. 233]. У Військовому енциклопедичному словнику 2007 р. розміщено наступний термін: «Війна – соціально-політичне явище, особливий стан суспільства, пов'язаний з різкою зміною відносин між державами, народами, соціальними

групами і з переходом до організованого застосування засобів збройного насильства для досягнення політичних цілей. Поряд зі збройною боротьбою, яка становить головний зміст війни, для досягнення поставлених у війні цілей застосовуються також дипломатичні, економічні, інформаційні та інші форми протистояння і відповідні їм засоби» [5, с. 154].

У цивільних енциклопедичних виданнях, зокрема, в одному з найбільш авторитетних серед них – Філософському енциклопедичному словнику 1989 р. війна характеризується як: «Організована збройна боротьба між державами (групами держав), класами або націями (народами) ...» [18, с. 95-96]. У Новій філософській енциклопедії 2000 р. розміщена наступна дефініція: «Війна – це організована збройна боротьба між державами, націями, соціальними групами, що здійснюється спеціальним соціальним інститутом (армією) із залученням економічних, політичних, ідеологічних, дипломатичних засобів» [2, с. 425].

На основі аналізу сутності, різних трактувань терміну «війна» та сучасного переосмислення цього феномену слід зазначити, що на сьогоднішній день в академічному середовищі існують дві кардинально відмінні точки зору. Частина науковців виділяють збройну боротьбу як визначальну ключову ознаку, якщо вона присутня, то це чи не явище можна характеризувати як війну. Інша частина висловлює подібну до наступної точку зору: «... війну відрізняє не форма насильства, а основні її сутнісні ознаки: безкомпромісна боротьба із застосуванням засобів насильства протягом певного часу; перемога однієї зі сторін і поразка іншої; суттєва зміна співвідношення сил і в підсумку їх інша розстановка» [6, с. 14].

Ураховуючи сучасні трансформаційні тенденції у сутнісних ознаках війни С. Чекінов та С. Богданов висловлюють досить цікаву точку зору: «На наш погляд, змінювати трактування поняття «війна» передчасно. Вона завжди велася і буде обов'язково вестися з використанням тих чи тих видів зброї і представляти собою організовану збройну боротьбу народів, держав, союзів, коаліцій. Звичайно, в ході будь-якої війни застосовувалися та будуть застосовуватися і невійськові форми боротьби, особливо інформаційні, що суттєво впливають й на характер збройної боротьби. Причому організаційні та технічні можливості їх ефективного здійснення різко зросли. Однак, головну специфіку війни становлять насильницькі дії, тобто застосування збройної сили» [17, с. 32-33].

На основі сутнісного та термінологічного аналізу маємо можливість запропонувати власну, узагальнюючу дефініцію війни – це найбільш масштабний вид зовнішнього збройного насильства, як політичного феномену, що носить організований та безкомпромісний характер, реалізується суб'єктами військово-політичних відносин за допомогою військових засобів та передбачає особливий стан суспільства.

Дотичним до війни видом збройного насильства є військовий конфлікт. На наш погляд, необхідним

завданням є виявлення різниці між цими явищами. Вважаємо, що розв'язання поставленої проблеми лежить у площині порівняння сутнісних характеристик указаних феноменів. Так, В. Махонін виокремлює наступні ключові ознаки військового конфлікту, що відрізняють його із більш широкого явища збройного конфлікту: «наявність суб'єктів військово-політичних відносин; протиріччя у відносинах між цими суб'єктами; застосування збройного насильства як головного засобу вирішення загострених протиріч; збройні зіткнення на якійсь обмеженій території; ведення бойових дій тільки частиною збройних сил, у той час, як інші війська знаходяться в місцях постійної дислокації та займаються повсякденною діяльністю; бойові дії менш інтенсивні, ніж у війнах, і часто характеризуються епізодичністю; військовий конфлікт не стає особливим станом всього суспільства» [10, с. 7].

Отже, війна і військовий конфлікт є дуже подібними явищами, мають схожі ключові характеристики, а відрізняються, в першу чергу, масштабами, інтенсивністю, територією ведення бойових дій та обсягом залучення збройних сил. В. Махонін підкреслює, що у сучасних військових конфліктах лінія фронту, як правило, взагалі відсутня. «Війська та незаконні збройні формування контролюють певні райони досить умовно. Збройні зіткнення часто носять точковий характер» [10, с. 7]. Окрім того, в межах військового конфлікту спеціальний правовий режим або відсутній, або розповсюджується на зону ведення бойових дій та прилеглу територію. Відсутній також особливий стан суспільства, що передбачає концентрацію всіх ресурсів на потреби армії. Відрізняється аналізоване явище і кількістю втрат. Так, згідно з Упсальською програмою даних військовим конфліктом є бойові дії, у ході яких гине протягом року не менше 25 осіб, натомість війна передбачає втрати від 1000 осіб [7, с. 22].

На наш погляд, обов'язково необхідно звернути увагу на ще одну принципову відмінність між військовим конфліктом та війною, а саме на взаємодієвідносини між сторонами протистояння. Як вже зазначалось вище, в умовах війни припиняються міжнародні зв'язки між сторонами конфлікту, переговори не ведуться, а в мирних угодах закріплюються результати протистояння. За умов військового конфлікту політичні зносини не припиняються, а переговори ведуться до та під час бойових дій. Як правило, завершується збройне протистояння подібного виду не перемогою однієї сторони і поразкою іншої, а під дією комплексу військових та політичних чинників [10, с. 8].

Ураховуючи вказані сутнісні характеристики пропонуємо наступне узагальнююче визначення аналізованого феномену. Військовий конфлікт – це вид зовнішнього збройного насильства, що реалізується суб'єктами військово-політичних відносин за допомогою військових засобів та характеризується обмеженими масштабами, інтенсивністю, територією ведення бойових дій та обсягом залучення збройних сил.

У межах нашого дослідження важливою проблемою є і класифікація війни та військового конфлікту як видів зовнішнього збройного насилля. У науковій літературі основним класифікаційним критерієм, як правило, визнається масштабність військових дій. За цією ознакою виділяють світові, регіональні та локальні війни. До світових відносяться війни, в яких беруть участь як провідні так і другорядні у військовому плані держави, а бойові дії ведуться одночасно на декількох континентах. Регіональною слід вважати війну у якій беруть участь держави одного або кількох континентів, однак, бойові дії ведуться в межах одного континенту. Локальна війна передбачає не більше трьох держав-учасників одного субрегіону, бойові дії розгортаються на території цих країн [10, с. 9-10].

Виходячи з подібної логіки класифікуються і військові конфлікти. Однак, зазначимо, що тут виділяють лише регіональний та локальний тип, оскільки збройний конфлікт світового масштабу є у будь-якому випадку війною. Відповідно до регіональних відносять військові конфлікти, що передбачають участь держав одного або декількох континентів з веденням бойових дій у межах одного континенту. Локальним військовим конфліктом вважаються такі, у яких беруть участь не більше трьох держав одного субрегіону, а бойові дії не виходять за територіальні межі цих країн [10, с. 14].

Досить дискусійним залишається питання віднесення або до внутрішнього або до зовнішнього збройного насилля війн та військових конфліктів між державами та національно-визвольними рухами. На наш погляд, указані явища слід все ж таки віднести до зовнішнього виду, оскільки саме за їх допомогою після Другої світової війни значна кількість країн Азії та Африки отримали незалежність [10, с. 11-14].

Таким чином, розглянувши основні концепції щодо війни та військового конфлікту як видів зовнішнього збройного насилля, можна констатувати відсутність сталої системи класифікації та визначення цих феноменів. Узагальнюючи ключові положення, розроблені провідними науковцями, наголошуємо, що кваліфікаційними характеристиками війни є масштабність, пріоритетність саме збройних засобів вирішення протиріч та особливий стан усього суспільства. Військовий конфлікт є дуже подібним явищем, що відрізняється меншими масштабами застосування зброї та не передбачає розірвання дипломатичних стосунків між суперниками й особливого стану усього суспільства. Вказане узагальнення здається нам найбільш оптимальним у контексті вивчення феномену збройного насилля. Останній аспект детальніше розглядатиметься у наступних наукових публікаціях.

Список літератури

1. Большой толковый социологический словарь (Collins). Т-1. – М.: Вече АСТ, 2001. – 789 с.
2. Быченков В. М. Война // Новая философская энциклопедия. В 4-х томах. Т.-1. – М.: Мысль, 2000. – 673 с.
3. Военная энциклопедия. Т.-7. – СПб: Товарищество И. Д. Сытина, 1912. – 385 с.
4. Военная энциклопедия. В 8-ми томах. Т.-2. – М.: Воениздат, 1994. – 544 с.
5. Военный энциклопедический словарь. – М.: Воениздат, 2007. – 650 с.
6. Гулин В. О новой концепции войны // Военная мысль. – 1997. – №2. – С. 14.
7. Ежегодник СИПРИ 2016. Вооружения, разоружение и международная безопасность. – М.: ИМЭМО РАН, 2017. – 377 с.
8. Карпова Е. В. О понятиях насилия и войн в социально-философском дискурсе // Культура и общество. Философия. Социология. – 2015. – № 4. – С. 33 – 37.
9. Конвенция о защите прав человека и основных свобод [Электронный ресурс] / Режим доступа: https://old.irs.in.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=276%3A1&catid=43%3Aeu&Itemid=70&lang=ru
10. Махонин В. А. Вооруженные конфликты: понятие, классификация, причины возникновения // Геополитика: теория, история, практика. – 2012. – № 1. – С. 144 – 148.
11. Морозова Е. А. Война и вооруженный конфликт – границы определений. // Государственное и муниципальное управление. Ученые записки СКАГС. – 2016. – № 2. – с. 224 – 226.
12. Проблемы конфликтологии // СОЦИС. – 1993. – № 9.
13. Розов Н. С. Война всегда рядом: сущность и происхождение массового организованного насилия // Война и геополитика. Альманах «Время мира». Выпуск 3. – Новосибирск: НГУ. 2012. – С. 75 – 120.
14. Свечин А. А. Стратегия. – М.: Военный вестник, 1927. – 312 с.
15. Советская военная энциклопедия. Т.-2. – М.: Воениздат, 1976. – 654 с.
16. Тужба Э. Н. Методология исследования войн и вооруженных конфликтов // Теория и практика общественного развития. – 2011. – №1. – С. 189 – 194.
17. Чекинов С. Г., Богданов С. А. Эволюция сущности и содержания понятия «война» в XXI столетии // Военная мысль. – 2017. – №1. – С. 30 – 43.
18. Философский энциклопедический словарь. – М.: Советская энциклопедия, 1989. – 815 с.
19. Small M., Singer J. Resort to Arms. – N.Y.: Legid press. 1982. – 450 p.

№39, 2020
Slovak international scientific journal

VOL.2

The journal has a certificate of registration at the International Centre in Paris – ISSN 5782-5319.

The frequency of publication – 12 times per year.

Reception of articles in the journal – on the daily basis.

The output of journal is monthly scheduled.

Languages: all articles are published in the language of writing by the author.

The format of the journal is A4, coated paper, matte laminated cover.

Articles published in the journal have the status of international publication.

The Editorial Board of the journal:

Editor in chief – Boleslav Motko, Comenius University in Bratislava, Faculty of Management

The secretary of the journal – Milica Kovacova, The Pan-European University, Faculty of Informatics

- Lucia Janicka – Slovak University of Technology in Bratislava
- Stanislav Čerňák – The Plant Production Research Center Piešťany
- Miroslav Výtisk – Slovak University of Agriculture Nitra
- Dušan Igaz – Slovak University of Agriculture
- Terézia Mészárossová – Matej Bel University
- Peter Masaryk – University of Rzeszów
- Filip Kocisov – Institute of Political Science
- Andrej Bujalski – Technical University of Košice
- Jaroslav Kovac – University of SS. Cyril and Methodius in Trnava
- Paweł Miklo – Technical University Bratislava
- Jozef Molnár – The Slovak University of Technology in Bratislava
- Tomajko Milaslavski – Slovak University of Agriculture
- Natália Jurková – Univerzita Komenského v Bratislave
- Jan Adamczyk – Institute of state and law AS CR
- Boris Belier – Univerzita Komenského v Bratislave
- Štefan Fišan – Comenius University
- Terézia Majercakova – Central European University

1000 copies

Slovak international scientific journal

Partizanska, 1248/2

Bratislava, Slovakia 811 03

email: info@sis-journal.com

site: <http://sis-journal.com>